

THÀNH - KINH BÁO

NĂM THỨ 8

JUILLET 1938

SỐ 89

TÒA SOẠN :

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

xin gửi cho Mục-sư W. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 1p.20
Mỗi số 0p.15
Mua báo xin trả tiền trước

ĐỜI TA LÀ BẢN DỊCH KINH-THÁNH

LỜI Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi, ánh sáng cho đường-lối tôi» (Thi 119 : 105). Đó, lời quả-quyết của tác-giả Thi-thiên đã từng nhận-biết rằng muốn đi đường thiêng-liêng cho chắc-chắn, yên- ổn, phải nhờ Lời Chúa dẫn-đưa. Cũng nhận-biết như thế, nên bước tới nơi xa-lạ chưa nghe về danh Đức Chúa Trời, các giáo-sĩ liền lo làm trọn bổn-phận thứ nhứt và tối-trọng của mình, là dịch Kinh-Thánh ra tiếng bản-xứ, bằng không, sẽ lấy chi soi sáng đường-lối của kẻ thành-thực tìm-kiếm chơn-lý? Hội-Thánh Đông-đương đáng cảm-tạ Chúa vì đã có Lời Kinh-Thánh bằng các tiếng Việt-Nam, Ai-lao, Cao-miền, Thờ, Radé, và sẽ còn dịch ra nhiều thổ-ngữ khác nữa. Thơ-viên của Thánh-thơ Công-hội tại kinh-thành Luân-đôn, nước Anh, có bản Tin-Lành theo Thánh Mác dịch ra tiếng Radé, là tiếng thứ một ngàn lẻ một đã dùng để dịch Kinh-Thánh. Vậy, ta có thể yên-tâm đi đường từ đất lên trời, vì được Lời quý-báu của Đức Chúa Trời dẫn-dắt từng bước một.

ĐỜI TA CÓ DỊCH SAI LỜI CHÚA CHẴNG ?

DỊCH Kinh-Thánh ra tiếng ngoại-quốc chẳng phải là việc dễ đâu. Hăng-hái và kiên-nhẫn làm việc lâu năm, các dịch-giả vẫn chưa thoả-mãn, vẫn thấy cần sửa-dổi cho trọn-vẹn hơn. Mà dấu Kinh-Thánh đã dịch trọn-vẹn rồi, cũng còn hàng triệu người chẳng được ích-lợi gì vì không biết đọc. Đối với những người này và cả đến những người biết đọc nữa, Kinh-Thánh duy-nhứt của họ chính là những chơn-lý trong Kinh-Thánh đã «*dịch*» thành đời sống thánh-khiết và công-việc đạo-đức. Anh em tín-đồ phải tự hỏi rằng : «Phải chăng đời ta là bản dịch Lời Đức Chúa Trời rất đúng ? Ta phản-chiếu tâm-hồn và tinh-thần của Đức Chúa Jê-sus-Christ đến mực nào ?» Rất nhiều người trong vòng chúng ta mới được đặc-ân nghe lời giảng-dạy của Bác-sĩ Tổng, một nhà truyền-đạo Trung-hoa đầy-dẫy Đức Thánh-Linh. Lòng chúng ta bỗng-bộ sự yêu-thương tươi-mới đối với Cứu-Chúa. Đức Thánh-Linh đã cáo-tố rằng nhiều phen đời sống chúng ta rập sai gương-mẫu của Cứu-Chúa, thành-thủ ngăn-trở họ kéo đến cùng Ngài. Bao phen chúng ta nói-năng vô-ý, có khi đối-trá và độc-ác, lại suy-nghĩ bậy-bạ và cho trí tưởng-tượng buông theo đường tà-dục. Bao phen chúng ta bỏ việc đáng làm và làm việc đáng bỏ. Nghe Bác-sĩ Tổng giảng, phần đông nhận thấy đời mình đã «*dịch sai*» Lời Chúa.

ANH EM CÓ MUỐN DỊCH LẠI LỜI CHÚA CHẴNG ?

NẾU sự «dịch» đã lầm-lỗi như thế, chúng ta có thể sửa-dổi cho tốt, cho đúng, hoặc — hơn nữa — có thể «dịch lại» chẳng? Đức Chúa Trời đã dùng Bác-sĩ Tồng tỏ cho ta thấy rất nhiều tội-lỗi kín-giấu. Nhờ ân-diễn Chúa, chúng ta đã đền-bồi các việc trái phép, sửa-dổi những chỗ lầm-lỗi và xung tội cùng nhau. Bây giờ lại bước vào cuộc sanh-hoạt hằng ngày, phải chăng chúng ta sẽ để những ý-định tốt-đẹp, những mối cảm-dộng sâu-xa tiêu-tan như mây khói, hay là sẽ hoàn-toàn nương-cậy ân-diễn Đức Chúa Trời đầy-dẫy lòng mình để thật trở nên «bức thơ chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh-Linh của Đức Chúa Trời hằng sống» (II Cô 3 : 3)? Được vậy, chúng ta mới có thể «dịch» đúng tâm-hồn và tinh-thần của Ngài.

ĐỜI TA DỊCH ĐÚNG LỜI CHÚA, KẾT-QUẢ RA SAO ?

BÃY giờ người đời hờ-hững với đạo Chúa sẽ nhận-biết rằng tin-dồ chính là một người có Đấng Christ, một người thành-thực trong lời nói và việc làm, một người hằng ngày bày-tỏ trái của Thánh-Linh, là «lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an, nhịn-nhục, nhơn-từ, hiền-lành, trung-tin, mềm-mại, tiết-dộ» (Ga 5 : 22). Dầu người đời không để ý đọc Kinh-Thánh, hoặc có lẽ ngu-dốt đến nỗi không biết đọc, nhưng họ sẽ thấy trong đời ta có tánh-tình cao-thượng, lòng thành-thực và nhơn-từ vốn không tìm được trong đời này. Thánh Phao-lô nói rằng : «Tôi khuyên anh em phải ăn-ở một cách xứng-dáng với chức-phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm-nhường đến đều, mềm-mại đến đều, phải nhịn-nhục, lấy lòng yêu-thương mà chịu nhau» (Ê-phê-sô 4 : 1, 2). Ôi ! Ước chi Hội-Thánh Đong-dương có sự khiêm-nhường, mềm-mại, nhịn-nhục và yêu-thương ấy, thì ai nấy sẽ được phục-hưng, mặc lấy quyền-phép, họp thành chiến-tuyến để đương-đầu với kẻ thù của linh-hồn, và sốt-sắng đem Tin-Lành rao-giảng cho các bộ-lạc chốn rừng xanh núi đỏ. Xin nhớ rằng Đấng Christ cần đến chúng ta. Tin-dồ phải hợp-tác với Đức Chúa Trời, hầu cho Ngài làm trọn được những phương-lược khoan-hồng đối với cõi đời đã bị rửa-sả vì có tội-lỗi. Chúng ta nỡ thờ-ơ với tiếng gọi của Ngài chẳng? Hay là sẽ dăng mình trọn- vẹn, tinh-nguyện để Ngài nắn-đúc và dùng làm công-việc lớn-lao trên đất Việt-Nam này?

DỊCH ĐÚNG LỜI CHÚA, THÂN TA SẼ ĐƯỢC HIỀN-VINH

CHÚNG tôi giựt mình thương-xót những ai đã tự-nhận tin theo Đấng Christ mà còn «dịch» đời mình đúng với tinh-thần thế-gian, bon-chen danh-lợi, say-mê vật-chất, quên-bỏ địa-vị tối-cao Chúa dành sẵn cho mình trên Thiên-dàng. Xin nhớ rằng anh em chỉ có một đời sống ở thế-gian này để gây nên cơ-nghiệp tốt-đẹp trong đời sau ; nếu không lợi-dụng đời mình làm sáng danh Chúa đến cực-diêm, thì một mai về nhà Cha, sao khỏi òm mối hận chua-xót, cay-dắng? Tin-dồ không thể mất linh-hồn, nhưng có thể mất đời sống, nghĩa là suốt đời chẳng kết quả xứng-dáng cho Chúa, rồi phải vào Thiên-dàng với hai bàn-tay trắng, hồ-ngươi nhìn các thánh-đồ lãnh mào triều-thiên. Hãy lắng nghe tiếng gọi của các Sứ-đồ, các Giáo-phụ Hội-Thánh, các thánh chết vì đạo, các giáo-sĩ trừ-danh ! Từ Thiên-dàng, các bậc ấy nài-nỉ anh em hãy cân-nhắc danh-lợi như phù-du với mào triều-thiên không hề tàn-héo mà quyết «dịch» đúng cuộc đời của Đấng Christ ở thế-gian này. Như vậy, khi đứng trên ngạch cửa của đời sau, anh em có thể cất giọng tự-hào nói như Phao-lô rằng : «Ta đã đánh trận tốt-lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức-tin. Hiện nay mào triều-thiên của sự công-bình đã để dành cho ta» (II Ti 4 : 7-8). — T. K. B.